

Maskultura

-Někdy též pop kultura(pokud se přikloníme k názoru tyto dva pojmy sloučit).-

Vznikla díky průmyslové revoluci, masy tehdy zafungovaly jako hybná síla, jenž pomohla vynést k moci buržoazii, nedokázala se chopit správně svých práv, které zdánlivě lid obdržel, právě kvůli tomu, že mu chyběla intelektuální a majetková základna. Ten kdo má materiální moc, má i tu intelektuální-

pro masy byla vytvořena maskultura, bez rozdílu barvy plati či náboženského vyznání, stala se nástrojem pro její kontrolu a ovládnání.

Znaky Maskultury:

- nekomplikovanost-srozumitelnost, povrchnost sdělení
- snadná dostupnost-díky medializaci
- standardizace-potlačení okrajových kultur, uniformita předkládaného
- stádnost-neelitnost-velký, rychlý dopad na značný počet jedinců podléhajícím kolektivnímu myšlení a způsobům chování
- manipulativnost-manipulace s informacemi a manipulace s jejich příjemci.

A také

maskultura jako kultura né pro uspokojení masových estetických potřeb, ale pro zvýšení zisku z profánní společnosti. Jejimi cíli jsou pobavení a zabavení publika nenáročnými žánry, které tak nenutí příjemce příliš přemýšlet. Zastává nekritický přístup. Je komercializovaná.

Dle Umberta Eca je maskultura přizpůsobivá a její předznamenání se váže k vynálezu knihtisku, kdy se vydavatelé museli postupně přizpůsobit poptávce a je medializovaná-šířená skrz masmédiá. Podle Hannah Arendtové vyšší společnost kulturu nespotřebovala ale vyžadovala ji, naopak nižší a střední vrstvy vyžadovaly něco s čím by vyplnily svůj, za průmyslové revoluce nově vzniklý, volný čas, a tak vznikla maskultura. Masová společnost spotřebovává masovou kulturu jako konzumní zboží, bez ideálů, bez původních hodnot.

Masová kultura je také typická prohloubení tozdlů mezi konzumenty a vládnoucími, konzumenti musí být jak už bylo dříve zmíněno nějakým způsobem zabaveni, nejlépe tak, aby se nebouřili, tedy v rámci mezi zažitých pořádků, dogmat, mezi- stanovených výchovou společností, která určuje potencionální vkus skrz status jaký ve společnosti daný jedinec zastává. Vznik této nové kultury se dá označit za druhou průmyslovou revoluci-proliferace konzumentů zboží, velkoplošné inzerování a reklamní kampaně, nárůst očekávání ohledně zlepšování životních standartů, vznik podpůrných částí systému-jako zdravotní pojištění...vývoj nové produktivní ovládané společnosti byl samozřejmě poznamenán řadou nových vymožitků mezi něž patří elektrifikace a vznik mas médií, rádia, televize a nakonec v současnosti internetu. Veškeré sféry jsou přitom kontrolovány vládnoucí třídou, jenž je financuje a hlídá tak celý trh masové kultury. Když se vrátíme na přelom 20.století, byl to film, který se tehdy stal největším objevem reklamy, jako médium ho proto společně s fotografií řadíme do nástrojů nízké kultury. Dále sem zařazujeme novodobý hudební průmysl, popmusic, umělecký proud pop art, reklamu a masová kultura se dotýká i užitého umění, to společně s módou některé prvky jako koncept symbolismu také převzalo.

Jako kritikové maskultury vystupovali členové Frankfurtské školy-což byli T. Adorno, H. Marcuse, M. Horkheimer nebo Erich Fromm. Na masovou kulturu nahlíželi jako na přímý produkt kulturního průmyslu. Kritika mířila například na nemožnost oponování, bouření se oproti ní.

Zdroje:

Modernity and mass culture. Edited by James Naremore and Patrick Brantlinger. INDIANA UNIVERSITY PRESS

Slovník kulturních studií. Chris Barker

<http://www.sociologie.czweb.org>